

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 2 FEBRUARI 1922.

Wetsvoorstel op het gebruik van saccharine in de bierbrouwerij.

TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

De wet van 21 Augustus 1903 verbiedt terecht het gebruik van saccharine voor het zoeten der bieren. Men kan inderdaad niet toelaten dat de suiker, die een voedsel is, vervangen wordt door eene zoetstof zonder eenige voedingskracht.

Ten gevolge van de suikerschaarschte gedurende de bezetting werd aan de brouwers toegelaten, vanaf 1917, saccharine als zoetstof te gebruiken. Deze toelating werd verlengd tot in October 1920.

Sedertdien werd het opnieuw verboden saccharine te gebruiken; m. a. w., de wet van 1903 werd opnieuw van kracht. Het brouwersbedrijf is er door getroffen of, om het juister te zeggen, is onmogelijk geworden.

Zoo, in 1917, de suikerschaarschte de toelating tot het gebruiken van saccharine wettigde, dan is thans, ten gevolge van de schaarschte der oude bieren die het gebruik van suiker als zoetstof toelaten, met evenveel reden gewettigd het voortduren van de toelating van het saccharinegebruik, totdat het gebruik van suiker weer normaal en mogelijk zal geworden zijn.

Het zoeten der bieren door gewone suiker is inderdaad slechts mogelijk voor de bieren die heelemaal ontdaan zijn van giststoffen. Met jonge bieren vermengd, verdwijnt de suiker spoedig ten gevolge van gisting, die ontarding veroorzaakt, waardoor het bier ongeschikt wordt voor het gebruik. Nu, er zijn geen ontgiste bieren meer, en dit spruit voort uit de schaarschte der grondstoffen en het opvorderen, door de Duitschers, van materieel, koper en tonnen.

Men wijst op het belang van de suikernijverheid, maar men vergete niet dat deze nijverheid door den oorlog niet geleden heeft terwijl het brouwersbedrijf in den grond geboord werd.

Men dient evenmin het belang van den fiscus aan te voeren, vermits het wetsvoorstel eene bijbelasting op de gebruikte meelstoffen voorziet.

Het wetsvoorstel geldt enkel als eene overgangsregeling. Het is volkomen gewettigd, daar het ons belangrijk brouwersbedrijf moet redden.

Met vertrouwen onderwerpen wij het aan de goedkeuring der Kamer.

X. DE BUE.

H

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 2 FÉVRIER 1922.

Proposition de loi sur l'emploi de la saccharine en brasserie.

DÉVELOPPEMENTS

MESSIEURS,

La loi du 21 août 1903 interdit à bon droit l'emploi de la saccharine pour l'édulcoration des bières. On ne peut admettre, en effet, que le sucre, aliment, soit remplacé par un édulcorant qui ne présente aucun caractère alimentaire.

Étant donnée la pénurie du sucre durant l'occupation, les brasseurs furent, à partir de 1917, autorisés à employer la saccharine comme édulcorant. Cette tolérance leur fut continuée jusqu'en octobre 1920.

Depuis, l'interdiction de l'emploi de la saccharine fut renouvelée, c'est-à-dire que la loi de 1903 fut remise en vigueur. L'industrie de la brasserie s'en trouve atteinte et, à parler plus exactement, elle est rendue impossible.

Si en 1917 la pénurie du sucre justifiait l'autorisation d'employer la saccharine, aujourd'hui la pénurie de bières dépouillées, permettant l'emploi du sucre comme édulcorant, justifie avec autant de raison la continuation de la tolérance de l'emploi de la saccharine jusqu'au moment où l'emploi du sucre redeviendra possible et normal.

L'édulcoration des bières, au moyen de sucre ordinaire, n'est, en effet, possible que pour les bières complètement dépouillées de ferments. Ajouté aux bières jeunes, le sucre disparaît rapidement par fermentation en provoquant des altérations qui rendent la bière impropre à la consommation. Or, il n'y a plus de bières dépouillées. Leur pénurie résulte et de la pénurie des matières premières et de la réquisition du matériel, cuivre et tonnes par les Allemands.

On invoque l'intérêt de l'industrie sucrière, mais que l'on n'oublie pas que cette industrie n'a pas souffert de la guerre, tandis que l'industrie de la brasserie a été ruinée.

H

C'est en vain aussi que l'on invoquerait l'intérêt du fisc, puisque le projet de loi prévoit une surtaxe sur les farines employées.

La proposition de loi ne dispose que transitoirement. Appelée à remédier à la situation de l'importante industrie de la brasserie, elle se justifie pleinement.

C'est avec confiance que nous la soumettons aux suffrages de l'Assemblée.

X. DE BUE.

Proposition de loi sur l'emploi de
la saccharine en brasserie.

Wetsvoorstel op het gebruik
van saccharine in de bierbrouwerij.

ARTICLE PREMIER.

La vente de bières saccharinées est autorisée jusqu'au 30 octobre 1922.

Les brasseurs qui voudront employer la saccharine devront en faire la déclaration préalable par lettre recommandée avec accusé de réception envoyée à M. le Ministre des Finances.

ART. 2.

L'emploi de la saccharine en brasserie ne sera autorisé qu'aux conditions suivantes :

a) La bière saccharinée devra avoir une densité primitive d'au moins trois degrés au densimètre légal belge.

b) Le brasseur qui emploiera la saccharine dans sa fabrication devra en informer le public par l'inscription : « Fabricant de bières saccharinées », apposée sur sa brasserie, sur tous les bâtiments qui en dépendent et sur l'enseigne. Ces mots devront également figurer sur le papier à lettres de ce brasseur et sur tous les récipients contenant des bières saccharinées.

c) Les brasseurs fabriquant des bières saccharinées devront payer un droit d'accises supplémentaire de *un franc* aux cent kilogrammes sur toutes les quantités de farine employées par eux.

EERSTE ARTIKEL.

De verkoop van saccharinehoudende bieren wordt toegelaten tot 30 October 1922.

De brouwers, die saccharine willen gebruiken, moeten dit vooraf aangeven bij aangeteekenden brief met ontvangstbewijs toegezonden aan den Minister van Financiën.

ART. 2.

Het gebruik van saccharine in de bierbrouwerij wordt slechts onder de volgende voorwaarden toegelaten :

a) Het saccharinehoudend bier moet een aanvankelijke dichtheid hebben van ten minste drie graden volgens den Belgischen wettelijken densimeter.

b) De brouwer, die saccharine gebruikt bij zijne bierbereiding, moet daarvan aan het publiek kennis geven door het opschrift : « Brouwer van saccharinehoudende bieren », aangebracht op zijne brouwerij, op al de daarvan afhingende gebouwen en op het uithangbord. Die woorden moeten ook voorkomen op het postpapier van dien brouwer en op al het vaatwerk dat saccharinehoudende bieren inhoudt.

c) De brouwers, die saccharinehoudende bieren bereiden, moeten een bijkomend accijsrecht van *één frank* per honderd kilo betalen voor al de door hen gebruikte hoeveelheden meel.

ART. 3.

Tout débitant de boissons, cabaretier ou marchand de bières livrant des bières saccharinées devra en informer le public par une affiche portant les mots : « Vente de bières saccharinées ». Cette affiche devra se trouver dans les locaux de débit de manière qu'elle puisse être vue aisément par tout acheteur ou consommateur.

ART. 4.

La saccharine nécessaire aux brasseurs qui voudront en faire l'emploi sera achetée par eux à leurs Unions professionnelles qui seront seules autorisées à en faire l'importation.

ART. 5.

Les Unions professionnelles ne pourront faire l'importation de saccharine qu'après s'être fait délivrer au contrôle des douanes par où la marchandise arrivera, un passavant mentionnant notamment :

- a) L'Union professionnelle destinataire de la marchandise ;
- b) La nature, la quantité et le pays de provenance du produit importé ;
- c) L'espèce et les marques du colis le renfermant ;
- d) Le délai dans lequel le produit doit être parvenu au destinataire.

ART. 6.

Le brasseur ne pourra prendre possession de la saccharine et la faire porter chez lui, qu'après l'obtention

ART. 3.

Elke drankslijter, herbergier of biersteker, die saccharinehoudende bieren levert, moet daarvan kennis geven aan het publiek door een plakbrief, waarop voorkomen de woorden : « Verkoop van saccharinehoudende bieren ». Die plakbrief moet in de slijterijen aangeplakt zijn derwijze dat hij door elken koper of verbruiker gemakkelijk kan gezien worden.

ART. 4.

De noodige saccharine voor de brouwers, die daarvan willen gebruik maken, moet door hen aangekocht worden bij hunne Beroepsverenigingen ; alleen aan deze is het toegelaten, ze in te voeren.

ART. 5.

De Beroepsverenigingen mogen alleen dan saccharine invoeren wanneer zij van de contrôle der douanen, langs welke de waar aankomt, een geleibrief hebben bekomen, waarin, onder andere, worden vermeld :

- a) De Beroepsvereniging, voor welke de waar is bestemd ;
- b) De aard, de hoeveelheid en het land van herkomst van het ingevoerde product ;
- c) De soort en de merken van het colli, waarin het is ingepakt ;
- d) De tijd, binnen welken het product moet besteld worden aan hem, voor wien het is bestemd.

ART. 6.

De brouwer mag alleen dan de saccharine in bezit nemen en ze te zijner tijd doen brengen wanneer hij een geleibrief heeft ontvangen.

d'un passavant contenant les mêmes mentions que celles indiquées à l'article 4.

Ce passavant devra être délivré par le receveur des accises du lieu où la saccharine devra être employée.

ART. 7.

Le fonctionnaire chargé de la délivrance d'un passavant devra, au moment de cette délivrance, en aviser le contrôleur des contributions dans la division duquel se trouve le destinataire de la marchandise en ayant soin d'indiquer le destinataire de la marchandise et la durée du délai accordé pour le transport.

Ce contrôleur communiquera cet avis au chef des accises que la chose concerne.

ART. 8.

Tout détenteur de saccharine, Union professionnelle ou brasseur, devra justifier en tout temps aux employés des accises de l'emploi des quantités de saccharine qu'il aura eues en sa possession.

Il devra à cette fin tenir un registre mentionnant les quantités de saccharine reçues par lui, la date de leur réception et leur provenance. Ce registre mentionnera encore les quantités employées par lui et la date de leur emploi.

La saccharine ne pourra être cédée par les Unions professionnelles qu'aux brasseurs qui en auront fait la demande par écrit. Cette demande écrite devra être jointe au registre prévu au paragraphe précédent.

brief heeft bekomen, waarin de bij artikel 4 voorziene vermeldingen eveneens voorkomen.

Die geleibrief moet afgeleverd worden door den ontvanger der accijnsrechten der plaats, waar de saccharine moet gebruikt worden.

ART. 7.

Bij het afleveren van een geleibrief moet de ambtenaar, die daarmee is belast, tegelijkertijd van dit afleveren kennis geven aan den contrôleur der belastingen, in wiens gebied zich bevindt hij, voor wien de waar is bestemd; tevens draagt hij er zorg voor, dezen te vermelden en aan te wijzen welke tijdruimte tot het vervoer is verleend.

Gezegde contrôleur moet die kennisgeving overmaken aan het hoofd der accijnzen, wien de zaak aangaat.

ART. 8.

Elke houder van saccharine, Beroepsvereniging of brouwer, moet te allen tijde aan de accijnsbeambten rekenschap geven van het gebruik der hoeveelheden saccharine, welke hij in zijn bezit had.

Daartoe moet hij een register houden, waarin worden vermeld de door hem ontvangen hoeveelheden saccharine, de dag waarop hij ze ontving, alsmede hunne herkomst. In dit register worden ook vermeld de door hem gebruikte hoeveelheden en de dag, waarop zij gebruikt werden.

De saccharine mag door de Beroepsverenigingen afgestaan worden alleen aan de brouwers die het schriftelijk aanvragen. Deze schriftelijke aanvraag moet bij het in de voorgaande paragraaf voorzien register gevoegd worden.

ART. 9.

Les Unions professionnelles importantes de la saccharine seront autorisées à prélever dès l'arrivée de la quantité importée, au bureau des douanes, un échantillon d'un poids maximum de 1,5 gramme, destiné à leur permettre de vérifier la valeur de la marchandise reçue.

ART. 10.

Toute contravention aux conditions de la présente loi rend illicite la détention ou l'emploi de la saccharine ou des bières saccharinées et entraîne pour le contrevenant l'application de la loi du 21 août 1903.

ART. 9.

Aan de Beroepsverenigingen, die saccharine invoeren, wordt machtiging verleend om bij de aankomst van de ingevoerde hoeveelheid, op het kantoor der douanen, een monster, wegende ten hoogste 1,5 gram, te nemen, opdat zij over de waarde van de ontvangen waar zouden kunnen oordeelen.

ART. 10.

Elke niet-nakoming van de vereischten gesteld door deze wet heeft ten gevolge, dat het bezit of het gebruik van saccharine of saccharinehoudende bieren ongeoorloofd is, en geeft aanleiding tot de toepassing der wet van 21 Augustus 1903 op den overtreder.

XAVIER DE BUE.

F. FISCHER.

MAURICE CRICK.
